

Žnjeńcař znaty,
 Jakub swjaty,
 Z pruhow slónčnych přiwoła:
 Syćće Bože bohatstwa!

Kosa brinči, zašćerči,
 Čežke stwjelco položi.

Tajke klinki,
 Lube zynki
 Klinča krasnje po polu,
 Kaž nam zwony njedželu.

Wěnc tež wijće, žnjeńcařki,
 K česći žnjow najpyšniši;
 Pozłoćenje,
 Zybolenje
 Mjeze kłosy zaplećće,
 Zwjazk njech židženišćo je.

Je snop potom na přatři,
 Truna, pišćel wocući;
 Zradowanja,
 Džakowanja
 Napjelnja wšě wutroby,
 Snopy, přatr a komory.

(W novembru 1846.)

